

Om två män båda vill dansa med samma brud återstår inget annat än att göra upp. I Norge gjorde man det till musik. Fiol, flöjt och hardangerfela. En svårspelad kombination — men som mte omöjlig om kunnandet finns.

Norsk grannlå

I onsdagskväll hade alla vänner av norsk folkdans — och de är uppenbarligen många — en högtidsstund i Biblioteket i Flen.

Dä bjöd nämligen en kvartett kärefriske guttar och koner på trevlig underhållning i form av spelmannsmusik och genuina folkdanser från andra sidan kölen.

Att det finns ett stort intresse för folkmusik i Flen är knappast någon nyhet. Men att det norska inslaget i ABF och Kultur i Sörmland:s musikcafé-serie skulle väcka ett så stort intresse kom nog även för arrangörerna som en överraskning.

Bibliotekets hörsal var väl-

falfawiwfcéft 1990

Inte minst de spektakulära norska kampdanserna rev ned skratt och applåder.

I takt till musik gjorde man upp om vem som skulle få bli kavaljer till kvällens vackraste flicka.

En annRn

Instrumentet ser ut som en vanlig fela med den skillnaden att det på harderfelan finns en extra resonanssträng under spelsträngen. Resultatet blir en ljus särpräglad klang väsensild från den mollstämda folkklängen från felan.

• "Kulturgränser"

Harderfelan hör hemma på Vestlandet medan östra delarna av Norge håller sig till den vanliga "felan", som är identisk med vår svenska spelmannsfiol.

— Riksgränserna är ju inga kulturgränser, som gruppens allkonstnär Geir-Egil Larsen förklarade saken.

Larsen som vu något av föreställningens ciceron hann med att traktera allt från näverlur till bockhorn innan kvällen var över.

Rn av manra fasringranda-

ijruu anaa au sista DanKrad, vilket betyder minst ett 90-tal åskådare.

Och frågan är om de inte kommer tillbaka nästa gång det vankas underhållning i musikcafét.

Den månghövdade publiken verkade nämligen trivas alldeles förträffligt i de norska folkmusikanternas sällskap.

krävande dans är björndansen. I armhävningställning hoppade dansaren Martin Myhr omkring till Helene Höyes fiolspel.

Även musikaliskt bjöds det på en hel del originell grannlåt.

Gunnlaug Lien-Myhr visade hur man trakterade en hardangerfela, eller harderfela som den också kallas.

instrument som han förbryllade med var en altflöjtsliknande klarinett. En slags "allmoge klarinett" skulle man kunna kalla den.

Sammantaget alltså både trivsam och variationsrik föreställning i det goda humörets tecken.

Väl värd sin stora publik.

ULFLAVEBORG

Den norska folkmusikgruppen är egentligen ett löst sammansatt gäng som dock slagit sig samman tidigare och bl a turnerat runt för Rikskonserter i både Sverige och Norge. Stående: Geir Egil Larsen och Martin Myhr, sittande Helene Höye och Gunnlaug Lien-Myhr.

Norsk folkmusik (drog fullt hus i Åbi

• Fullt med folk hade samlats i Åbrogården för att se de norska folkmusikerna och folkdansarna. Programmet de bjöd på gjorde knappast någon besviken.

Folklåtar på hardingfela och tusseflöjt, björndans och kväding. Det var något av vad de som besökte Åbrogården fick uppleva på söndagen. Vårens första musik-café gästades nämligen av norska folkmusiker och folkdansare.

Trots regnvädret var det många vingåkersbor som kom till det utannonserade Låt, lur och Hallingkast. Lokalen i Åbrogården var nästintill fullsatt och arrangörerna fick i sista stund plocka in extra bord.

För programmet svarade fyra duktiga folkmusiker och folkdansare. De kommer från skilda delar av Norge, vilket gör att de presenterar olika dialekter både vad gäller dans, musik och tal.

• Kulturgräns

Söndagens program inleddes med att Geir Egil Larsen spelade en lursignal på näverlur. Han gav sedan prov på hur olika flöjter, kveding och bockhorn låter. En del av låtarna var hämtade från de svenska gränstrakterna.

- Jag är glad att riksgränsen inte är någon kulturgräns, sa Geir Egil Larsen och spelade en "typisk" svensk fåbolåt på bockhorn.

Dans och skådespel bjöds det också på. Helene Høye spelade fela medan Gunnlaug Lien och Martin Myhr dansade polska. Helene blev medbjuden på en tur på golvet av Geir Egil, men hon föredrog att hålla sig till fiolen. När de övriga försökte sig på en tretur utmynnade det i bråk. Männen utmanade varandra i ytterligare en dans. Där segrade Martin och fick dansa polska med Gunnlaug. Den äldsta traditionella dansen.

• Björndans

Martin som är en mästare i folkdans visade även solodanser. Bland annat björndans, en rituell dans som än idag framförs i vissa delar av Norge i samband med björnjakt. Sist i programmet dansade han Hallingkast. Båda typiska mansdanser där männen visade upp sin kraft, spänst och styrka.

Hardingfela används mest i västra och södra Norge. En sådan spelade Gunnlaug Lien på. Det som är typiskt för den är att hardingfelan är väldigt dekorerad. Dessutom har den förutom fyra spelsträngar också fem resonanssträngar.

Gunnlaug är även duktig på att kväda, vilket är ett speciellt folkligt sångsätt.

Den norska gruppen turnerar under några veckor i Sörmland.

• Martin Myhr är norsk mastan som Gunnlaug Lien håller på käpf

De uppträder i skolor på dagarna och ger konserter på kväl-

larna. Ikvj sitt progra

Måndag 29 januari 1990

>ch dans •ogården

Hallingkast. Dansen innebär att han ska sparka ner katten

FOTO: Stefan Ek

måndag, visar de neholm.
Ångeln i Katri-

Kristina Flemming